

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.459/2013/11.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2014. szeptember 19. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés bűntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 29. napján kihirdetett 41(I.)B.1492/2013/10. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.r. vádlott cselekményét kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása bűntettének (Btk.294.§ (1) és (3) bekezdés a) pont aa. alpont), míg

II.r. vádlott cselekményét bűnsegédként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása bűntettének (Btk.294.§ (1) és (3) bekezdés a) pont aa.alpont) **minősíti.**

II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását **3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.**

II.r. vádlottnál a közügyektől eltiltást **lefokozásra enyhíti.**

I.r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés kiszabását **mellőzi.**

II.r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az első fokú ítéletet **I.r. vádlott** és **II.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október 29. napján kihirdetett 41.(I.)B.1492/2013/10. számú ítéletével I.r. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a 2012. évi C. törvény szerinti Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja aa./ alpontja szerint minősülő társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, míg **III.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 293.§ (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés szerint minősülő 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében, ezért az I.r. vádlottat 1 (egy) évi és 4 (négy) hónapi börtönbüntetésre, 2 (kettő) évi közügyektől eltiltásra, valamint 30 napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre, a II.r. vádlottat 1 (egy) évi börtönbüntetésre és 1 (egy) évi közügyektől eltiltásra, míg a III.r. vádlottat halmazati büntetésül 90 napi tétel, napi tételenként 2.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett, arról, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja az I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. Az I.r. vádlottnál a 30.000 forint, míg a III.r. vádlottnál a 180.000 ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Az eljárás során lefoglalt 5.000,- Ft-ot elkobozta. Kötelezte a III.r. vádlottat az eljárás során felmerült 3.000,- bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész valamennyi vádlott esetében három napot tartott fenn, majd mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője téves jogi minősítés miatt, és enyhítés érdekében fellebbezett. A II.r. vádlott szintén irányának megjelölése nélkül, míg védője enyhítés, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében fellebbezett. A III.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn, de a törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentettek be, így az elsőfokú bíróság ítélete a III.r. vádlott vonatkozásában 2013. november 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1135/2013/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést, csak enyhítés érdekében tartotta fenn. Utalt arra, hogy a vádlott cselekménye ugyan korrupciós bűncselekmény, viszont annak egy enyhébb formája került elkövetésre. Hivatkozott továbbá arra, hogy védence beismerte a bűncselekmény elkövetését, feltárta a körülményeket, és erre figyelemmel arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva mérsékelje a védecével szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, és annak végrehajtását azt próbaidőre függessze fel.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor védence bűnösségét társtettesi elkövetői minőségben

állapította meg. Védencével kapcsolatban a tényállás is azt rögzíti, hogy csak jelen volt, de nem csinált semmit, ténylegesen nem intézkedett. A II.r. vádlott tehát nem végzett olyan tevékenységet, amellyel valamely tényállási elemet megvalósította volna, a terhére rótt bűncselekményt csupán bűnsegédként valósította meg. Utalt arra, hogy az elkövetés idején védenca önálló intézkedési joggal nem is rendelkezett. Hivatkozott továbbá arra, hogy a törvény lehetővé teszi a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését, ezen túlmenően a II.r. vádlott már nem rendőr, a szolgálati viszonya megszűnt. Külön hátrányként jelölte meg a védő, hogy a vádlottak kb. fél óra eltéréssel megvalósított cselekményeit nem egy eljárásban bírálták el. Erre figyelemmel a II.r. vádlott védője arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, védenca bűnösségét bűnsegédi minőségben állapítsa meg, és a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függeszse fel.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy súlyosan hibázott, megbánta a bűncselekmény elkövetését, mielőbb szeretne a családjához hazamenni, ezért a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem érti, hogyan lett ő tetteztárs miközben, egyáltalán nem kommunikált a III.r. vádlottal. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az I.r. és II.r. vádlottak, valamint védőik által bejelentettek fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet valamint az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be.349.§ (1) bekezdése alapján mellőzte a felülbírálatot a III.r. vádlott tekintetében, mert vele szemben az ítélet már jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson beismerte a bűncselekmény elkövetését, a II.r. vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni, a tárgyaláson tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a II.r. vádlott tagadásával szemben az I.r. vádlottnak a mind önmagára, mind a II.r. vádlottra tett terhelő vallomása, a III.r. vádlottnak az önmagára és az I.r. - II.r. vádlottakra is terhelő vallomása, a tárgyaláson felolvasással a bizonyítás anyagává tett tanúkihallgatási jegyzőkönyv tartalma, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal utolsó bekezdésétől a 6. oldal 3. bekezdéséig értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a II.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállást kiegészíti, mind a személyi körülmények, mind a történeti rész tekintetében. Az I.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „A Fővárosi Törvényszék a 2013. március 8. napján kelt 28.B.540/2013/2. számú ítéletével, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2014. február 7. napján kelt 6.Bf.145/2013/9. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a 2012. évi C. tv. szerinti Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért 1 év 10 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. **II.r. vádlottat** bűnösnek mondta a 2012. évi C. tv. szerinti Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 6 börtönbüntetésre, valamint 50 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Az I.r. vádlott jelenleg szabadságvesztés büntetését tölti. A II.r. vádlott egy dohányboltban dolgozik, havi jövedelme 120.000,- Ft". A másodfokú bíróság a történeti tényállást azzal egészíti ki, hogy: „Az I.r. vádlott magatartásával megszegte a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 13.§ (1) bekezdésében és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. sz. BM rendelet 9.§ (1) bekezdésében írt rendelkezéseket". Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt, hiányosságoktól azért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

A II.r. vádlott védőjének a jogi minősítést támadó indítványa alapos.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen vont le következtetést az I.r. és II.r. vádlottak bűnösségére, tévedett azonban, amikor azt társtettesként való elkövetésben állapította meg. A Btk. 13.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva közösen valósítják meg. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a II. r. vádlottnak semmilyen aktív, valamely tényállási elemet megvalósító magatartását nem tartalmazza. A III.r. vádlott vallomásából is az derül ki, hogy vele szemben az I.r. vádlott intézkedett, ő kérte a pénzt, majd adta vissza a forgalmi engedélyt és engedte el szankció alkalmazása nélkül. A II. r. vádlott ugyan jelen volt, de teljesen passzív maradt. Ezen túlmenően a nyomozati iratok 151. naplószáma alatt rendelkezésre áll egy személyügyi parancs a II.r. vádlott szolgálati viszonya módosításáról, melynek 2. oldala tartalmazza azt, hogy a II.r. vádlott önálló intézkedésre nem jogosult, mivel rendőri szakképesítéssel egyáltalán nem rendelkezik. A bűncselekmény elkövetése idején tehát **II.r. vádlott** a Btk.459.§ (1) bekezdés 11/K. pontja alapján hivatalos személy volt, azonban önálló intézkedésre nem volt feljogosítva, csupán arra, hogy másik rendőr által lefolytatott intézkedést támogassa. A Btk.14.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt. Megállapítható, hogy a II.r. vádlott cselekménye bűnsegédi, azon belül is pszichikai bűnsegédi magatartást valósított meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi

Törvényszék ítéletét megváltoztatta, és I.r. vádlott cselekményét a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének, míg II.r. vádlott cselekményét a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő bűnsegédként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősítette. Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldal 4. és 5. bekezdésében helytállóan fejtette ki, hogy az elbírálás idején hatályos 2012. évi C. törvény rendelkezései az I.r. és II.r. vádlottakra nézve kedvezőbbek, ezért a 2.§ (2) bekezdése alapján ezen törvény alkalmazása mellett döntött.

Az I.r. vádlottnak és védőjének a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére irányuló fellebbezése nem, míg a II.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel mindkét vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az elsőfokú tanács nem egyszerűen a középértékes bünteteskiszabás szabályától tért el, hanem enyhítő rendelkezés alkalmazásával a törvényi minimum alatt állapította meg a szabadságvesztés mértékét. Ezt nem csupán az általa hivatkozott enyhítő körülmények indokolják, hanem nyilvánvaló az a hátrány, ami a vádlottakat abból következően érte, hogy ugyanazon a napon néhány perc eltéréssel elkövetett hasonló jellegű bűncselekményeiket nem egy eljárásban bírálták el. Az I.r. vádlott tettesként valósította meg a terhére rótt súlyos korrupciós bűncselekményt, ezért a másodfokú bíróság az ő esetében nem látott lehetőséget a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére, valamint a büntetés további enyhítésére. A II.r. vádlott tekintetében azonban a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére lehetőséget teremtett az a körülmény, hogy a másodfokú bíróság az ő bűnösségét bűnsegédként elkövetettként állapította meg. A Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdésében írt törvényi feltételek fennállanak. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét a fellebbviteli bíróság 3 évben határozta meg. Nem tévedett az elsőfokú tanács akkor sem, amikor az I.r. vádlottat a szabadságvesztéssel arányos tartamban közügyektől eltiltásra is ítélte. A II.r. vádlott esetében a börtönbüntetés próbaidőre történő felfüggesztésével, a közügyektől eltiltás feltétele már nem áll fenn, viszont észlelte a másodfokú bíróság, hogy a II.r. vádlott szolgálati viszonya lemondással szűnt meg. Nem indokolt, hogy ezen vádlott rendfokozattal rendelkezzen hiszen annak viselésére méltatlanná vált, ezért az ítélőtábla őt a Btk.137.§- a alkalmazásával lefokozta. Az I.r. vádlott jelenleg jogerős szabadságvesztés büntetését tölti, jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkezik, esetében tehát a pénzbüntetés kiszabásának feltételei nem állnak fenn. Ezért a másodfokú bíróság a vele szemben kiszabott pénzbüntetést mellőzte. A II.r. vádlott szabadságvesztésének próbaidőre történő felfüggesztésére figyelemmel a másodfokú bíróság módosította a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést. Az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott és a másodfokú bíróság által az előzőek szerint módosított, megváltoztatott büntetések szolgálják megfelelően a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2014. szeptember 19.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában - a rendelkező részben írt változtatással - jogerős és a II.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. szeptember 19.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke